

[Bilgrav-Nielsen]

ter fra det tidspunkt, hvor formandskiftet i radiatorådet fandt sted. Det siger jeg ikke mindst med adresse til venstre. Der er tale om, at man strammer op, og man skal stramme op.

Vi afviser et forsøg på fra folketingets side at gribe ind over for det, som er lovfæstet at skulle være radiatorådet ret, nemlig at indstille licensen til fastsættelse – i denne omgang med en stigning på 5,1 pct. Det mener vi skal følges, og det indebærer, at vi må støtte beslutningsforslaget, som er fremsat af hr. Albertsen og fru Ingerlise Koefoed.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Bilgrav-Nielsen gjorde sig til talsmand for det opsigtsvækkende synspunkt, at det, der her sker fra kulturministerens side ved at fravige radiatorådet indstilling, er et brud med intentionerne i den lovgivning, der blev vedtaget i 1973, og at regeringens skjulte sigte med det i virkeligheden er at gribe ind i radiatorådet ret til at fastlægge Danmarks Radios programpolitik.

Jeg må afvise begge dele – det sidste har slet ikke været omtalt her under behandlingen i folketingssalen – og føje til, at vi står i hvert fald ikke ene med det synspunkt, at det er finansudvalget og dermed i realiteten også folketinget, der må have indseende med, hvad der sker rent økonomisk i Danmarks Radio. Hvis jeg citerer fra folketingets behandling af forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed i folketingssamlingen 1972–73 og her med særlig vægt på, hvad det radikale venstres repræsentanter i den pågældende debat ved den lejlighed gav udtryk for, så vil man se, at det radikale parti i hvert fald tidligere har haft den samme opfattelse. Jeg citerer fra folketingets forhandlinger 1972–73, sp. 4462, det radikale venstres ordfører, hr. K. Helveg Petersen, som om proceduren for licensfastsættelse udtaler:

»Jeg kan ikke tænke mig, at en sådan procedure gennemføres, uden at der bliver foretaget grundige sammenligninger mellem de dispositioner, der træffes, og de regler, der følges i Danmarks Radio på den ene side og i statsinstitutionerne på den anden side.«

Og endnu stærkere bliver det udtrykt af en anden repræsentant fra det radikale venstre i samme debat, hr. Bernhard Baunsgaard, som

i folketingets forhandlinger 1972–73, sp. 4469, er refereret for at have udtalt om proceduren:

»Det er også godt og helt rimeligt, da Danmarks Radio er en offentlig institution, at selve licensfastsættelsen sker under ansvar over for ministeren og med finansudvalgets godkendelse. Det er, hvad folketinget og ministeren, når Danmarks Radio er en selvstændig offentlig institution, skal have hånd i hanke med.«

Det er klar tale.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Nu er hr. Bilgrav-Nielsen begyndt at se syner. Han er i hvert fald begyndt at høre ting her i folketingssalen, som ikke er blevet sagt. Hr. Bilgrav-Nielsen påstod, at vi fra regeringspartierne side var i gang med at diskutere Danmarks Radios programpolitik, og at det var det, der var baggrunden for, at ministeren var kommet med sin indstilling til folketingets finansudvalg, som nu altså er blevet bragt i salen til drøftelse af S og SF og af fremskridtspartiet. Der er jo ingen, der her fra regeringspartierne side har drøftet programpolitik.

Jeg vil gerne spørge hr. Bilgrav-Nielsen, om det er i modstrid med lovgivningen? Reglen er fastsat således – og det foregår i overensstemmelse med denne regel – at ministeren fastsætter radio- og fjernsynsafgifterne efter indstilling fra radiatorådet og med tilslutning af folketingets finansudvalg. Hvorfor har man overhovedet sat ministeren ind i loven? Hvorfor er folketingets finansudvalg centralt placeret i beslutningsprocessen? Hr. Bilgrav-Nielsen mener altså, at det, at ministeren er således placeret, og at finansudvalget er således placeret i loven, måske skulle forhindre, at vi her i folketinget diskuterer dette spørgsmål. Jeg forstod ganske enkelt ikke hr. Bilgrav-Nielsens indlæg. Det er i hvert fald ikke i overensstemmelse med lovgivningen, hvad hr. Bilgrav-Nielsen udtalte.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Gammelgaard, at jeg kender godt radioloven, også § 14, og har ikke anfægtet ministerens ret til at underkende eller nægte at følge en indstilling fra ra-